

[Else-Merete Ross.]

mange forskellige faktorer har indflydelse på boligmarkedet, og at disse derfor må behandles under ét.

Jeg indrømmer, at vi i begge betænkninger har delt foranstaltningerne op i dem, der straks burde gennemføres, og dem, der skulle indgå i overvejelser på længere sigt i forbindelse med en gradvis normalisering af boligmarkedet.

Inden jeg går over til de enkelte paragraffer i boligloven, vil jeg gerne nævne nogle af de spørgsmål, vi er blevet enige om at behandle. De er nævnt både i betænkningen over dette lovforslag og i betænkningen over lejeloven. Det bliver det i henhold til lejeloven nedsatte folketingsudvalg, der skal behandle disse spørgsmål og forberede nye forslag til begge love.

Udvalget skal bl. a. overveje spørgsmålet om overgang til en almindelig boligtilskudsordning til afløsning af de nuværende driftstilskud og huslejetilskud, eventuelt baseret på de tanker, der fremkom i den familiepoltiske betænkning om en huslejeordning, der hviler på forholdet mellem husstandsindkomst og boligudgift, så man kan sikre familier med børn og lave indkomster en efter deres økonomi og familieforhold passende bolig. I denne forbindelse skal spørgsmålet om lånegrænser igen tages op til overvejelse. Selv om det ikke er nævnt i betænkningen, må vel også de tanker, der snart vil blive fremsat i en betænkning fra et ministerielt udvalg, om, at 60 pct. af huslejen i udlejningsbyggeri skal kunne fradrages på skattebilletten, og om ændrede forhold for parcelhusejerne, komme ind i de samlede overvejelser på dette område.

Udvalget skal også undersøge mulighederne for det sociale byggeris øgede selvfinansiering f. eks. gennem forøgelse af beboerindskuddene i den ældre sociale boligmasse ved genudlejning og gennemførelse af visse lejeforhøjelser i lighed med den huslejepolitik, der i øvrigt bliver fastlagt efter forhandling med udvalget.

Mellem flertallet og boligministeren er der enighed om, at den endelige afvikling af de resterende reguleringsordninger skal påbegyndes i tilslutning til ophævelsen af de eksisterende areal- og prisgrænser for boligbyggeriet fra den 1. oktober 1965. Om tempo og rækkefølge af afviklingerne skal ministeren forhandle med udvalget. Gennem denne fastlæggelse vil der blive bedre muligheder for langtidsplanlægning af alle former for boligbyggeri, så der virkelig kan gennemføres en rationalisering og en jævn og stabil udnyttelse af byggekapaцитeten. Kritikere vil måske sige, at dette er fremtidsmusik. Angående pris- og arealgrænsernes ophævelse og den begyndende ophævelse af restriktionerne er der fastsat en bestemt dato, så det er i hvert fald en meget tidsbegrænset fremtidsmusik.

De øvrige spørgsmål har ofte været nævnt enten fra den ene eller den anden side, nok oftest fra borgerlig side. Men der har aldrig før været enighed om virkelig at få disse spørgsmål grundig undersøgt og få en løsning på dem. Den fælles villighed til at søge disse spørgsmål løst er for mig intet magert resultat, men tværtimod et meget positivt resultat.

Da der desuden er fremkommet så mange betænkninger og undersøgelsesresultater på bolig- og huslejeområdet i den senere tid, forekommer det mig rimeligt, at der bliver tid til at inddrage dette materiale i overvejelserne i udvalget, i stedet for at vi skulle have vedtaget mere vidtgående love nu, som vi så senere måske blev nødt til at ændre, fordi vi ikke havde haft tid til at tage alle relevante forhold i betragtning.

I aftalen i forbindelse med huslejeforliget indgik også, at vi skulle søge gennemført ændringer i boligloven inden 1. juli med det formål at sikre langtidsplanlægningen, fastsætte rammerne for det støttede byggeri og sikre en effektiv udnyttelse af byggekapaцитeten. Det er i sidste øjeblik, vi har fået lovforslaget behandlet færdigt, men vi nåede da at overholde den tidsfrist, vi